

Συμμετέχουμε στις εκλογές της Τρόικας, Ναι ή Όχι; Αν Ναι γιατί; Μήπως για
Αλλαγή ΕΝΤΟΣ των πλαισίων; ή για ΑΛΛΑΓΗ ΤΩΝ ΠΛΑΙΣΙΩΝ;

1^η περίοδος (Πάσχα 2011 – Πάσχα 2012)

Με την επιβεβαίωση των **λεγόμενων (*)** εκλογών στην μέρα, που αποφασίστηκε ερήμην (;) Ελλήνων, έκλεισε μια περίοδος για να ανοίξει αμέσως άλλη..

(*) Στην πραγματικότητα μάλλον πρόκειται για διαδικασία αναδείξεως καλλίτερου απλώς διαχειριστή του θέματος του χρέους στα σημερινά κυβερνητικά πλαίσια. Η δυνατότητα αναδείξεως δια των εκλογών διαφορετικών ΘΕΣΜΙΚΩΝ ΛΥΣΕΩΝ, φαίνεται ελάχιστη.

Αλλά και μόνο το ότι η Τρόικα αποφασίζει επιτάχυνση των εκλογών, επιβεβαιώνει τις εκτιμήσεις μας : ο χρόνος είναι εις βάρος αυτής της κυβερνητικής κουστωδίας και πρέπει να επιχειρήσουν λαϊκή αναβάπτιση, με την πιο εύκολα χειριζόμενη απ αυτους λύση, που δεν είναι βέβαια **ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ**, αλλά οι τέτοιες εκλογές. Μόνο- μόνο η λέξη **ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ** σπέρνει πανικό στους καπιταλιστές διεθνώς και επιτοπίως, όχι όμως αυτό της Ιρλανδίας (όπου ένα ακόμα σχετικό δημοψήφισμα 31/5/12).

Και εδώ ανακύπτουν οι ευθύνες του λεγόμενου Ρυθμιστή του Πολιτεύματος (όρος- ανέκδοτο πλέον με την μόνιμη –αντισυνταγματική- υποταγή του στο κέφι κάθε πρωθυπουργεύοντος).

Ιδού γιατί : η σημερινή Κυβερνητική διατεταγμένη κουστωδία έχει λάβει 199 ψήφους- ρεκόρ. Θεωρητικά (κατά την Συνταγματική δυνατότητα και το έθιμο) η Βουλή αυτή, μπορεί να αποδώσει νέα κυβερνητικά σχήματα... **και αυτός ακριβώς είναι ο ρόλος του Ρυθμιστή του Πολιτεύματος :**

ΝΑ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΕΙ (έστω και για τα μάτια του κόσμου) ΑΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΤΕΤΟΙΑ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ, ΔΙΝΟΝΤΑΣ ΕΝΤΟΛΗ ΣΕ ΕΠΟΜΕΝΟ ΚΟΜΜΑ, ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΣΕ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ (πράγμα που, μονίμως παράτυπος, ποτέ δεν έχει επιχειρήσει).

Αλλά να ΚΑΤΙ ΣΟΒΑΡΟΤΕΡΟ, που δένει απόλυτα τον παραπάνω συλλογισμό : υπάρχει αυτή την στιγμή Έλληνας ή ξένος αναλυτής ή πρεσβεία ή υπηρεσία, που πιθανολογεί (έστω 1 στο 1000000) ότι μπορούν οι εκλογές της 6/5 να δώσουν κυβέρνηση δικομματική 199 θετικών ψήφων; Βεβαίως και όχι...

Αντιλαμβάνεται λοιπόν κι ένα μικρό παιδί, πόσο **ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΑ** κινούνται οι άνθρωποι τού καθεστώτος ΡΕΠΟΥΜΠΛΙΚΑ, συνεχώς κουρελιάζοντας οι **ΙΔΙΟΙ** (με πρώτο τον πρόεδρο της Δ.) το 2 φορές αναθεωρημένο **αντιδημοκρατικότατο** Σύνταγμά τους

Το διακύβευμα της 6/5/12 έγινε συντριπτικά σαφές, ιδίως μετά την κατάπτυστη απόφαση (4/4/12) του νυν Ρεπουμπλικάνικου κοινοβουλίου να κουκουλώσει το σκάνδαλο Ζήμενς (Διαδ. 5/4/12), με βάση την παρακάτω συλλογιστική τους

«Ας υπακούσουμε στην ζένη εντολή, αφού μας διαβεβαιώνουν ότι θα υπάρξει θετικό πλειοψηφικό άθροισμα στη νέα Βουλή στην γραμμή που ψηφίζουμε σήμερα: «ότι έγινε έγινε, ψηφίσαμε οι βουλευτές της προηγούμενης Βουλής, την κάλυψη Ζήμενς.. Που να ξεκινήσουμε τώρα να την ανατρέψουμε, ρίχνουμε την ευθύνη σ αυτούς κι ας κάνουμε το κορόιδο μη χάσουμε και την επόμενη δόση της Τρόικας»

Με αυτή τη ταχυδακτυλουργία, πιστεύουν ότι εξαφανίζονται οι ευθύνες των μνημονιακών κομμάτων για το χρέος, που δημιουργήθηκε (με διαφορετικούς βαθμούς συνενοχής) από τα κόμματα Βουλής- Ευρωβουλής, τους στυλοβάτες δηλ. του καθεστώτος **ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΡΕΠΟΥΜΠΛΙΚΑ**, που αδιάντροπα ονομάζουν ...**ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**.

ΠΩΣ ΦΤΑΣΑΜΕ ΕΛΩ;

Αναπόφευκτη προκύπτει μια σύντομη κριτική αναμόχλευση της περιόδου που έκλεισε. Και τούτο διότι, αν και είχαμε αναλύσει εκτενώς το θέμα προσφάτως (ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣΣΕ, τ.55 και τ.56) η σύνδεσή του με τις σκέψεις μας για τη νέα περίοδο (που άρχισε 13/4) είναι απαραίτητη για την απόδειξη της συνέχειας και συνέπειας των συλλογιστικής μας. Οριοθετούμε λοιπόν χοντρικά ως **1^η περίοδο**, το 12μηνο Πάσχα 2011 – Πάσχα 2012, για την **2^η περίοδο**, έναρξη μεν από 13/4/12, αλλά είναι άγνωστο το ημερολογιακό τέλος της, αφού θα συμπέσει με την ορκωμοσία της νέας Ρεπουμπλικάνικης κυβερνήσεως, κάποια μέρα των προσεχών μηνών, ενώ **3^η περίοδος** θεωρείται, στο κείμενο αυτό, το μετά την ορκωμοσία της διάστημα. Μόνο απολογισμό και συμπεράσματα θα επιχειρήσουμε να βρούμε μέσα στον σημερινό κυκεώνα διακηρύξεων, προσκλήσεων, εκκλήσεων κλπ. –δραματικών και σπαραξικάρδιων συχνά - ανακοινώσεων...

Κατ αρχήν ας δηλωθεί ότι χρειάζεται – **ΙΣΧΥΕΙ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ**- αρκετό θάρρος για να παραδεχτείς ότι ένα -εν μέρει- δημιούργημά σου, ένα όνειρο αγνό (π.χ. αυτό που σκιαγραφότανε στην ολιστική πρότασή μας της 21/8/2011, τ.55) έσβησε και πρέπει να προσγειωθείς στην σκληρή πραγματικότητα. Μόνο που μέσα σ' αυτό που φαίνεται αρνητικό, αν κάνεις μια σωστή κριτική και αυτοκριτική, θα βρεις και το θετικό: τι δέον γενέσθαι στην νέα περίοδο.

Εκτός εάν, απογοητευτήκες τόσο, πού δεν βλέπεις ότι η **μάχη** που χάνεται με την δεδομένη επιτυχία του Ρεπουμπλικανισμού να καταφέρει τις εκλογές του, μπορεί να μελετηθεί και σαν μια **Πύρρεια νίκη** του...

Ναι, η μάχη αυτή χάθηκε..., όμως ο αγώνας για την τελική νίκη του πολέμου συνεχίζεται με καλλίτερη εμπειρία και προοπτικές..

Κέρδος ακόμα και το αδιαφιλονίκητο συμπέρασμα: και οι **καλλίτερες των προθέσεων** των ατόμων (και των **δύο κατηγοριών** της αντιρεπουμπλικάνικης κινητοποίησης, βλ. κατ.), στάθηκαν **ανήμπορες** μπροστά στα εγγενή ελαττώματα του σύγχρονου Έλληνα.

Ασκοπο μοιάζει να επαναλάβουμε εδώ, το πόσο ή **αδυναμία ελληνοπρεπούς διαλόγου** αναδεικνύει τα ελαττώματα αυτά σε πραγματικά εμπόδια κάθε καλής προσπάθειας συνεργασίας. Όσοι έζησαν, είδαν, άκουσαν ή παρακολούθησαν στο Διαδίκτυο (το χειρότερο όλων) την κατρακύλα αυτή του σύγχρονου διαλόγου, δεν χρειάζονται συμπληρώσεις. Ας δούμε όμως τις δύο κατηγορίες των ανθρώπων των πλατειών

ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΟΙ

Η **πρώτη** κατηγορία είναι αυτή των ήδη, προ του Μάη 2011, δραστηριοποιημένων ατόμων, σοβαρών ομάδων με ιστορία, μέχρι και μικροπαρεών, που κάποιοι ονόμασαν «*συλλογικότητες*». Αυτή η πρώτη κατηγορία είχε τελικά τους τελευταίους μήνες την μεγαλύτερη κινητικότητα και τα περισσότερα γραπτά (δυστυχώς διαπομπευτικά εκατέρωθεν) στο Δίκτυο.

Αν και κάποιος θα περίμενε, απ' αυτούς ειδικά (παλιούς αντισυστημικούς οδοιπόρους) να είχαν μεγαλύτερη εμπειρία ήρεμων διαξιφισμών και αρκετή υπομονή, τελικά αυτοί, στην κρίσιμη στιγμή «έχασαν ΟΛΟΙ την μπάλα». Δεν θα επεκταθούμε για το θέαμα των διαλόγων αυτών, για μην μπορούμε -ΤΩΡΑ- στο ρόλο του δικαστή και ξυθούν νέες πληγές... Κλείνουμε επισημαίνοντας απλώς ότι δεν στάθηκε δυνατό να συνταχθεί **από κοινού** και να γίνει **κοινώς αποδεκτό** από την πρώτη στιγμή, ούτε το ελάχιστο ζητούμενο: ένα λιτό **κείμενο-βάσεως για τους ίδιους**, με κατάληξη σε 2-3 προτάσεις με ανατρεπτικό της Ρεπούμπλικας, Αμεσοδημοκρατικό στόχο.

Απαραίτητη πάντως, μια σύντομη αναφορά στις αντιφατικές εξελίξεις των, τόσο αρχικά ελπιδοφόρων, πρωτοβουλιών του μεγάλου **μουσικοσυνθέτη**. Ας σταθούμε σε κάποια θετικά: εμφάνισε δίπλα του στην Αργυρούπολη πέρσι, μία δεκάδα προσωπικοτήτων και διανοούμενων από διαφορετικούς χώρους προερχόμενους. Όταν άρχισε το φυλλορόϊσμα της «Συμβουλευτικής» αυτής ομάδας είδαμε δημόσιες τοποθετήσεις-εξηγήσεις από 4 ή 5 άτομα της 10δας: του νεότευκτου οικονομολόγου, του πολ. Μηχ.- συγγραφέα, του ηθοποιού, και του εκδότη – συγγραφέα (υπήρξαν άλλες, άμεσα σχετικές; Ενός ανωτ. Αξιωμ. ε.α.;) Ο καθένας έβγαλε τα συμπεράσματά του για το επίπεδο του διαλόγου. (*Παρένθεση λυπηρή αλλά ενδεικτική της σύγχρονης αναπόδεικτης λασπολογίας: π.χ. «άνθρωπος λέει του ..Σόρος», ένας εκλεκτός, που τον τίμησε και τιμά ο συνθέτης και όσοι τον γνώρισαν. Ίδια λάσπη δέχθηκε μεταξύ απειλών και ο καθ Βαρουφάκης, ότι τάχα: «σε συνεργασία με Σόρος και Ρουμπίνι, «σορτάρω» τα ελληνικά ομόλογα – λες και με είχαν ανάγκη οι κύριοι αυτοί!*», φαίνεται ότι, αυτός ο Σόρος, σαν φόβητρο «πουλάει»;)

Οι υπόλοιποι επώνυμοι του συνθέτη, δεν θεώρησαν σκόπιμο να μας τιμήσουν μια σχετική τοποθέτηση, αφήνοντας να αιωρείται η εντύπωση ότι έπαιζαν τον ρόλο «διακοσμητικής γλάστρας» στα δρώμενα της Αργυρουπόλεως. Στα μάτια των ενθουσιασμένων από την συνάντηση αυτή (σε συνδυασμό ΚΥΡΙΩΣ, με την κομβική τοποθέτηση στα προπύλαια του Πανεπιστημίου: «*δεν πάμε για ένα κομματίδιο στη νέα Βουλή που θα δώσει στην Μνημονιακή πλειοψηφία το πρόσχημα είχαμε και αντιπολίτευση*»), τα «αμίλητα» υπόλοιπα 5-6 άτομα, οφείλουν εξηγήσεις αφού δέχτηκαν τον ρόλο τους. Μια ακόμα παρήγορη αναλαμπή, ήταν η εμφάνιση και η **σαφής συνηγορία στην γραμμή του συνθέτη** στην (τέλος Σεπτ.2011, στην παρουσίαση του νέου βιβλίου του συνθέτη, στο βιβλιοπωλείο «Ιανός»), δύο νέων **επώνυμων συμπορευτών**: του σκιτσογράφου - αρθρογράφου (που υπέκυψε τελικά στην γοητεία της κάλπης) και του Νο1 παρουσιαστή πολιτικής σάτιρας.

Αλλά δυστυχώς από εκεί και πέρα, «έτερον ουδέν» στην συνέχεια της αρχικής ιδέας, με αποτέλεσμα ο συνθέτης, πρώτος διδάξας και συγκινήσας στην αντιμνημονιακή μάχη, να βρεθεί εκτός παιχνιδιού...

...γιατί η ύστατη προσπάθεια του 2012 δημιουργίας μιας νέας «επιτροπής» τώρα «των ...40» (εκεί που δεν πέτυχαν να συνεννοηθούν οι 10, γίνανε ...40) καλλίτερα να μην σχολιαστεί...

ΟΙ ΝΕΟΤΕΥΚΤΟΙ

Κάτι παρόμοιο έγινε αντιληπτό στις εξελίξεις στην **δεύτερη** κατηγορία, των νεότευκτων. Εντυπωσιακό το τόλμημά τους (προσομοίωση αμεσοδημοκρατικού διαλόγου για τους πάντες), συγκινητικό το αγκάλισμα τους από τον μέσο «καναπεδόβιο», αλλά όχι ενθαρρυντική η στάση (;) τους στο ουσιαστικό:

πώς αυτός ο παλμός μετουσιώνεται σε αντίκρισμα ή κάτι πιο καυτό, επείγον, ακόμα: **πώς αντιμετωπίζεται η επερχόμενη επίθεση της Ρεπούμπλικας;**

Άγνωστο ακόμα, γιατί άφησαν να κυλιέται μια ομιχλώδης εντύπωση ότι είναι ετοιμασμένοι για όλα και δεν χρειάζεται συνεργασία με τους υπόλοιπους της πλατείας.. Επίσης δεν έγινε κατανοητό γιατί επέτρεψαν (**και αυτοί**) να ίπταται ο ιδεολογικός διαχωρισμός των διαφορετικών πλατειών:

οι Πάνω και οι Κάτω, οι συντηρητικοί και οι προχωρημένοι...

Στα πλαίσια του πρωτόγνωρου αμεσοδημοκρατικού διαλόγου τους, διερωτάται κανείς σε τι θα έχαναν αν καλούσαν τους Πάνω να έρθουν κάτω να μιλήσουν ή και αντιστρόφως να το προσπαθούσαν οι Πάνω, που φαινότουσαν πολύ πιο «χύμα» - και γι αυτό δυσκολότερο..

Ο ΜΕΣΟΣ ΕΚΛΟΓΕΑΣ των πλατειών τι το κάνει το χαρτάκι-ψήφο της 6/5/12

Δεν θα σχολιάσουμε εδώ την συγκινησιακή, θρησκευτική (θιβτανικός αυτοπυρπολισμός;) αντίδραση στις σκληρές εξελίξεις, με αυτοχειριασμό (3 αυτοκτονίες μέχρι σήμερα). Απλά δεν τον θεωρούμε «δρόμο συνολικής λύσεως», ακόμα και για ένα Λιαντίνη.

Αυτό να κάναμε όλοι; «*Σφάξε με, Αγά ν αγιάσω;*»

Ας δούμε τις θεωρητικά πιο λογικές και εφικτές συλλογικές διεργασίες και αντιδράσεις.

Η αμφιταλάντευση ήταν (και παραμένει) στους χώρους των Αμ.Δημ. σαφής, στο τι προέχει:

- συσπείρωση με πρόταγμα ΑΝΤΙΜΝΗΜΟΝΙΑΚΟ και μετά μιλάμε για Αμ.Δημ.; ή αντιστρόφως
- επείγει το διαχρονικό αίτημα ΘΕΜΕΛΙΑΚΗΣ θεσμικής αλλαγής, που βέβαια πρώτο μέλημα θα είχε την αντιμετώπιση του μνημονίου και δίωξη των πρωταίτιων του;

Δεν χρειάζεται να επισημάνουμε ότι **εμείς ανήκουμε στην 2^η κατηγορία**, χωρίς όμως ποτέ μέχρι τώρα να το απαιτήσουμε με διασπαστικό ύφος.

Γιατί για μας ή εικόνα έχει ως εξής: είμαστε μπροστά σ ένα μηχάνημα που δεν μπορεί ποτέ να βγάλει καλό προϊόν, αν και του αλλάξαμε δεκάδες φορές την πρώτη ύλη. Κάποτε πρέπει να δούμε ότι **δεν φταίει η ύλη, αλλά το Μηχάνημα**, αφού έχει την ικανότητα να μεταλλάξει και την τυχόν καλή ύλη που μπαίνει, σε **μόνιμα αρνητικό** αποτέλεσμα.

Δηλ. οι εκλογές αυτές αν πετύχουν στην γραμμή **«εκτονωθείτε ψηφίζοντας απλώς αντιμνημονιακούς»** (λίγη νέα ύλη στο ίδιο μηχάνημα μαζί με την άχρηστη παλιά ύλη- το 90% των παλαιών -269 για την ακρίβεια- κατεβαίνει στις 5/6 να μας ξανασώσει) **και όχι τους ριζοσπάστες που ζητούν αλλαγή του μηχανήματος**», το αποτέλεσμα θα βγει σίγουρα το ίδιο κακό. Η ασπιδίνη και κάθε αναλγητικό (: οι «*απλώς αντιμνημονιακοί*») στον καρκίνο (της Ρεπούμπλικας), μπορεί ν ανακουφίζει λίγο το σύμπτωμα, δεν θεραπεύει την αρρώστια που επανέρχεται.

Και εδώ ας θυμηθούμε ένα «συνομοσιολογικό» σενάριο: το σύστημα στα δύσκολα, θα παραχωρήσει πιθανώς ένα «κοκαλάκι» π.χ. τον 13^ο μισθό, ως ...επιτυχία κάποιου «αντιμνημονιακού» που το ζητούσε προεκλογικά. Και η συγχορδία των ΜΜΕξαπατήσεως θα περάσει με την ηρωοποίησή του στο πόπολο, την συμβιβαστική γραμμή του καθεστώτος:

«κάτι κι αυτό, απ ολότελα καλή κι η ...Παναγιώταινα»

ΑΜΕΣΟΔΗΜΟΚΡΑΤΕΣ και η Στάση της Αριστερας (Προοδευτικής Και Μη) –

Η κατάληξη των πλατειών είναι γνωστή: η εισβολή των πραιτωριανών του καθεστώτος στο Σύνταγμα πέτυχε. Έτσι έδωσε ανάσα στους **τριακόσιους που παρέδωσαν οχυρά**, - τρομοκρατημένους μέσα οχυρωμένο πολεμικά Κυνοβούλιο, αφού για πρώτη φορά είδαν την μονοκρατορία τους να παραδέρνει (οι 300 του Λεωνίδα, που φύλαγαν οχυρά ήταν ΑΛΛΟΙ Έλληνες)... Ευθαρσής θα πρέπει να είναι η ομολογία μας:

οι Αμεσοδημοκράτες ΑΠΟΤΥΧΑΜΕ...

ΟΛΟΙ μας...και οι **θεωρητικοί**, καθηγητάδες και συγγραφείς εξαιρετικών κειμένων (για την ιστορία τώρα πια) και **εμείς**, όσοι πιστεύουμε ότι είμαστε πιο **πρακτικοί**...

Πονάει, αλλά έτσι είναι...

Και στο σημείο αυτό, έδωσαν τις εξετάσεις τους -με αρνητική βαθμολογία- **και τα αριστερά κόμματα**, που έβλεπαν ότι οποιαδήποτε μεγάλη ανατροπή της Ρεπούμπλικας τους άφηνε απέξω. Το λαϊκό σύνθημα ήταν πια ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, κάτι που ποτέ δεν περιέλαβαν στα χαρτάκια τους. Αυτά που μοιράζουν χρόνια στην Ομόνοια, και τώρα ο κόσμος δεν τα 'παιρνε, λέγοντας στα απορούντα νεαρά άτομα: «δεν ξέρετε για Άμεση Δημοκρατία; Πάτε στο Σύνταγμα τότε» Και τα παιδιά της αριστεράς μένανε το χαρτί στο χέρι, με την απορία, χωρίς να ξέρουν ν' απαντήσουν...

Ακριβώς εδώ πρέπει να ξαναθυμίσουμε ότι τα κόμματα και οι βουλευτές του ευρύτερου αντιδεξιού χώρου μπορούσαν να ανατρέψουν τα σχέδια της Τρόικας με την συνταγή του ...Καρατζαφέρη. Ο

οποίος σε μια αποστροφή «μαγκιάς», του ξέφυγε και απείλησε ότι θα πάρει τους βουλευτές του και θα φύγει και θα παραιτηθούν όλοι και οι αναπληρωματικοί.

[*Το σύνταγμα της Ρεπούμπλικας, μη έχοντας φανταστεί τέτοιο της κατάντημα, προβλέπει στην περίπτωση αυτή...εκλογές για την κάλυψη των εδρών.. Ακόμα δίνει το δικαίωμα στον (εκάστοτε) κ. Παπούλια για πρωτοβουλία προκηρύξεως εκλογών κατά την κρίση του.*]

Τεράστιος ο πανικός στα υπόλοιπα μικρότερα κόμματα, γιατί δεν θα μπορούσαν να μην ακολουθήσουν την συνταγή Καρατζαφέρη, αν πράγματι ψάχνανε τρόπο να μην περάσει το Μνημόνιο. Δεν χρειάζεται να πούμε ότι το άτομο αμέσως εκλήθη αρμοδίως και του «ετοποθετήθη πάγος» για το απόπημα. Στην συνέχεια εξασφαλίστηκε η υπόσχεση των ΜΜΕξαπατήσεως ότι δεν θα περάσει τίποτα στον κόσμο (ότι κι έγινε: αρκεί να ρωτήσουμε πόσοι από σας το μαθαίνετε τώρα;). Έτσι, οι αριστεροί ξαναβρήκαν τον ύπνο τους και τον ρυθμό τους στην διεκδίκηση των αντικυβερνητικών διαδηλώσεων από τους ερασιτέχνες νεότευκτους. Με λίγα λόγια:

Μπορεί να διαφέρουν οι λόγοι για τους οποίους **γενικά** απεχθάνονται την ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ στη Βουλή της Ρε(μουλο)πούμπλικας, ΟΛΟΙ όμως συμπίπτουν στο ότι αυτή είναι η **μακροπρόθεσμη απειλή των (ξεχωριστών τους) κατεστημένων..**

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Προτάσεις λιτές, μεγαλόπνοης προοπτικής και σαφείς στην διεκδίκησή τους (με τίτλο **«η μεγάλη ομπρέλα-συμπάρατζη σε κοινό ψηφοδέλτιο»** για όλους: *κινήσεις, κινήματα, ρεύματα, μέτωπα, συλλογικότητες, κόμματα, πρωτοβουλίες, συμπράξεις συσπειρώσεις, ομάδες, ομίλους, λέσχες*) **κατατέθηκαν από μας εγκαίρως (21/8/2011)**, μετά από διαβουλεύσεις με εκλεκτούς του είδους.

Δεν έφτασαν σε μας τουλάχιστον, αρνητικές κριτικές στα προτεινόμενά μας, πέραν του ότι *«φαινότανε δύσκολο, λόγω του ετερόκλητου»*, κάτι για το οποίο δεν διαφωνούσαμε ούτε εμείς...

Παραπέρα τίποτα, κυρίως για γρήγορες διεργασίες της μεγάλης, ευρύτατης, από ΟΛΑ ΤΑ ΑΚΡΑ, συμμετοχής στο μίνιμουμ αίτημα: ΑΜΕΣΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ.

Έτσι έμεινε κενός χώρος στην ΚΑΜΜΕΝΗ γη (που δεν μπόρεσαν να σπείρουν άτομα εμβέλειας σαν τον συνθέτη με τους επωνύμους του), ώστε να επιδιώξει να επωφεληθεί:

- είτε κάποιος νέος να σπείρει και να μαγειρέψει σε άλλο ΚΑΖΑΝΑΚΗ, (με θεία φώτιση;)
- είτε παλιός επενδυτής λιγότερο ΚΑΜΜΕΝΟΣ, να επενδύσει με Αντιμνημονιακό λόγο και μόνον... Που είμαστε λοιπόν τώρα;

Η 2^η Περίοδος (13/4 μέχρι την νέα Ρεπουμπλικάνικη κυβέρνηση)

Τα πράγματα έχουν αρκετά ξεκαθαρίσει πια και παίρνουν κάποια μορφή.

Κρίσιμη παρατήρηση : για πρώτη φορά έπειτα από δεκαετίες σπάει το έθιμο της Υπηρεσιακής εκλογικής κυβερνήσεως. Ο πρωθυπουργός της Τρόικας Παπαδήμος δεν είχε πρόβλημα να μας πει ότι το *έργο της Κυβερνήσεως* θα συνεχιστεί κανονικά στην προεκλογική περίοδο. Το δε γεγονός ότι δεν ξεσηκώθηκαν ΑΜΕΣΩΣ αντιδράσεις, αλλά αργότερα και χλιαρά –στους πονηρούς καιρούς που ζούμε- σωστά βάζει σε υποψίες τους καχύποπτους για πονηρές διευκολύνσεις στα αρεστά κόμματα, αν μη τι άλλο..(στα πλαίσια του *έργου της Κυβερνήσεως*, πάντα).

Ας ξεκινήσουμε λοιπόν από τα εύκολα στοιχεία και ειδικά από

Τα ευχάριστα:

1) Αυτόνομα κομματικά περιτρίμματα ΠΑΣΟΚικά και Νεοδημοκρατικά, σε μνημονιακή γραμμή, δεν πείθουν και μάλλον δεν θα μας απασχολήσουν στο μέλλον ως κόμματα. Υπάρχουν και οι ειδικές περιπτώσεις : π.χ. μπορεί μεν το -υψηλού κόστους- κατασκευάσμα της ελληνόφωνης τ. ΥΠΕΞ, να μην πιάνει το 3%, αλλά η Αρχηγός του δεν αποκλείεται είτε στη Βουλή να βρεθεί, είτε να υπουργοποιηθεί ως εξωκοινοβουλευτική προσωπικότητα σε μελλοντική Ρεπουμπλικάνικη – Τροϊκανή κυβερνητική κουστωδιά (Μην ξεχνάμε, πως ο Α. Σαμαράς, τέως άσπονδος εχθρός του Μητσοατακέικου με αλληλομηνύσεις, φαίνεται να έχει λάβει **εντολή** να την προσκαλεί και να συζητά μαζί της σε κάθε ευκαιρία, διαρρέοντας το στα ΜΜΕξαπ.)

2) Ευχάριστη θα είναι -αν γίνει τελικά- η **(και)** εκλογική τιμωρία του Ορθόδοξου Τροϊκανού ΛΑΟΣ, του κόμματος του Χρισ(τ)όδουλου και του «Στόχου».

3) Τα δύο μεγάλα, τάχα αντίπαλα κόμματα, όλα δείχνουν ότι θα έχουν μεγάλη πτώση. Αλλά η Τροϊκανοί ελπίζουν ...και το παιχνίδι εντοπίζεται στους αριθμούς 151 και 181 που θα πρέπει να συναθροίζονται στη νέα Βουλή για τις κρίσιμες ψηφοφορίες οι 2 παρακάτω πόλοι:

α) **το Μνημονιακό μέτωπο**: αρκετά υπολογίσιμο ως αριθμός κομμάτων (τώρα θα 'χει κι αριστερό εξαπτέρυγο), όχι όμως σίγουρο ακόμα, ούτε για το μαγικό δικομματικό 151.. και

β) το θεωρητικά **αντιΜΝΗΜΟΝΙΑΚΟ** μέτωπο, του οποίου το μεγάλο αριστερό τμήμα φαίνεται να προβληματίζεται πολύ τι θακανε, αν ανέβαινε τόσο ώστε να συζητούσε κοινοβουλευτική ανατροπή.

Τα ερωτηματικά

1) Ανεξάρτητοι Έλληνες. Κανείς καλοπροαίρετος δεν θα πει ότι ο Π.Κ (αμμένος) έγινε ξαφνικά, μόλις χτες, το «μαύρο πρόβατο» της δεξιάς. Η στάση του στα Εθνικά θέματα και στη διαφθορά είναι από χρόνια σταθερή και δειλά- δειλά οι τόνοι του ανερχόμενοι. Λίγοι πρέπει να είναι αυτοί που τον έχουν ικανό να αλλάξει ανατρεπτικά την στάση του αυτή. Αλλά ακόμα και ουδείς μπορεί να κατοχυρώσει μέχρι το πού θ' αντέξει, όταν ο ξένος παράγων χτυπήσει δυνατά την πόρτα του.

[Στο σημείο αυτό φίλος που παρακολουθεί συστηματικά (από το 1974 και μετά κυρίως) την γένεση και τον σύντομο βίο (από)κομμάτων γύρω από τα δύο μεγάλα φιλοατλαντικά κόμματα, ψάχνει ομοιότητες μεταξύ Π.Κ. και κάποιου άλλου που προ 20ετίας περίπου ξεκίνησε κάτι παρόμοιο και μεσουρανούσε.. Ιδού τα κοινά τους κατά τον φίλο:

«Εύποροι και οι δύο. Σταθεροί στον κεντροδεξιό χώρο.. Από νωρίς στην πολιτική αμφότεροι, δεν διέθεσαν πολύ χρόνο σε προσωπικές επαγγελματικές απασχολήσεις. Ατλαντικόφρονες. Η εξωτερική τους διασύνδεση (ομογενείς και εκκλησία) ήταν πάντα στην μεγαλούπολη-καρδιά της υπερδυνάμεως. Απόλυτα αρχηγικά και τα 2 κατασκευάσματά τους, χωρίς **εκλεγμένα** ουσιαστικά κομματικά πόστα (π.χ. αντιπρόεδρος, Γεν. γραμ. κλπ. γνωστή δομή). Έτσι και οι δύο άφησαν κενό σε περίπτωση **τυχόν υποχρεωτικής** διαδοχής και διαχειρίσεως της όποιας εκλογικής εμπιστοσύνης (ουδείς εύχεται απευκταίο, η δε μνεία γίνεται για να γίνει δοθεί έμφαση στην συνέχιση της αρχικής καραμανλικής νοοτροπίας: π.χ. αντικαταστάτης του προέδρου της αρχικής Ν.Δ., προβλεπότανε ο αντιπρόεδρος της ...Κυβερνήσεως). Ο νέος φέρελπις αρχηγός και οι δικοί του, από την μέρα που αποφασίστηκε αυτόνομη πορεία, επέλεξαν **εκεί στην Ν. Υόρκη να «ψαρεύουν»** όλο και περισσότερο. Κάτι παρόμοιο δηλ. με τα αλληπάλληλα τότε ταξίδια στο ξεκίνημα του πρώτου. Ταξίδια που -κατά τον φίλο μας- δίνεται πάντα η ευκαιρία για επαφές λεπτομερειακών διευθετήσεων με αρμόδιους ή πιο ωμά «μέχρι που θα τραβήξει το σκοινί ο φέρελπις χωρίς να θίξει *καίρια την κατεστημένη γραμμή*». Στην πορεία του πρώτου επαληθεύτηκε με την εύκολη προσχώρησή του στο μειοδοτική κυβέρνηση του 2011.»]

Και έτσι θα αντιληφθήκατε ότι πρόκειται για τον τότε αρχηγό της Πολιτικής Ανοίξεως, νυν της Ν.Δ. Αλλά συμπίπτουν και αλλού: στη απέχθεια τους απέναντι στην Α.Δ., (φοβούνται και την λέξη ακόμα), και τρέμουν αυτούς που θα 'θελαν ριζική ανατροπή.

Θυμίζουμε ότι πέρσι, αμήχανοι μπροστά στον πανικό των Πλατειών, αρκετοί κατεστημένοι πολιτικοί (και ο Σαμαράς ακόμα) είχαν ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ψελλίσει κάτι για μικροεπεμβάσεις στην υφιστάμενη νομοθεσία ΤΟΥΣ (της ασυδοσίας), όπως μείωση αριθμού βουλευτών σε 200, κάτι αόριστα για την ασυλία και την παραγραφή σε 5 χρόνια. Το πόσο πίστευαν σ αυτές τις ψιμυθιώσεις φάνηκε από την στάση στη Βουλή, του τότε υπ. Καστανίδη και των ιδίων.

Απρόσμενη επαλήθευση των παραπάνω ενδοιασμών: το δημοσίευμα της Κυρ. Δημοκρατίας, με τις αποκαλύψεις Γουίκλίκης για το πως ο Π.Κ. έτρεχε άνετα για διάφορα θέματα, στους αυλικούς της Πρεσβείας τα τελευταία χρόνια.

Μήπως τελικά είμαστε μπροστά σ ένα εκκολαπτόμενο νέο «Σαμαρά» του 2012;

2) Οι ξενολάγνοι **οικολόγοι-Πράσινοι** ποντάρουν ανοιχτά στην έξωθεν βοήθεια πράσινων βουλευτών, που κουβέντα δεν λένε για Άμεση Δημοκρατία. Την οποία όμως εξακολουθούν να ψιθυρίζουν στις ανακοινώσεις τους οι δικοί μας Πράσινοι. Πάντως το Ρεπουμπλικάνικο αυτό κόμμα -παρά τις «περίεργες» Εθνικές θέσεις του- έχει να επιδείξει θαυμάσιους αγώνες στον καθαρά οικολογικό, περιβαλλοντικό και διατροφικό τομέα, μακράν ουσιαστικότερους, από άλλους τακτικούς «μαϊντανούς και Βέργες», που δυσφημίζουν την σωστή Οικολογική αντίληψη.

3) Πόσο «θα τραβήξουν το σκοινί» τα **αριστερά κόμματα** είναι το κύριο ερωτηματικό στην νέα αντιπολιτευτική πτέρυγα της Βουλής. Θα αρκεστούν μόνο στην αντιμνημονιακή ρητορική ή έχουν την διάθεση να πιάσουν ή ακόμα να εκβιάσουν (π.χ. αλά Καρατζαφέρη) για θεμελιακές αλλαγές;

Γιατί δεν θεωρούμε βεβαίως αλλαγές τις -τάχα σοβαρές- αναθεωρήσεις που έκαναν κατά καιρούς τα 2 κατεστημένα κόμματα (*εξαιρετική η δουλειά στο θέμα αυτό τα 3 βιβλία του Γ. Δημητροκάλλη, που τα προτείναμε στον Π. Κ. και σε κάθε πολίτη*). Στις αναθεωρήσεις αυτές τα αριστερά κόμματα, μέχρι τώρα, αντιτείνουν «εμείς καταθέσαμε τις προτάσεις μας, αλλά δεν είμαστε πλειοψηφία και δεν πέρασαν». Σωστό.. Τώρα όμως, **που μάλλον θα μπορούν**, θα τραβήξουν το σκοινί στα άκρα;

Θα φτάσουν π.χ. μέχρις μόνιμης αποχωρήσεως από την Βουλή (1^η φάση) ή μέχρις προκλήσεως εκλογών δια συνολικής παραιτήσεων των βουλευτών τους (2^η φάση); Τώρα ειδικά, που για πρώτη φορά στην ιστορία προβλέπεται να πιάσουν ρεκόρ ποσοστών, άρα θα έχουν μεγαλύτερη ακόμα (3πλάσια πιθανώς) δυνατότητα από την ψευτο-απειλή του Καρατζαφέρη;

Να ξέρετε σύντροφοι της Αριστεράς πόσο **μεγάλο ποσοστό Αμεσοδημοκρατών θα σας φλερτάρει** με μια τέτοια προεκλογική σας δέσμευση για θεμελιακή αλλαγή !!!

[Παρένθεση αναπόφευκτη: Έχετε κι άλλο λόγο να δείτε σοβαρά τα παραπάνω, ιδού:

Δεν έχουν σβηστεί από την ιστορική μνήμη οι αποκαλύψεις διαφόρων πηγών (Γ. Βότσης, Στ. Μάνος, Α. Κοροβέσης, Μιχ. Κεφαλογιάννης) για την στάση των προηγούμενων ηγετών (**και του χώρου σας, ως ενιαίος ΣΥΝ, υπό τον Χ.Φλωράκη**) στην αντιΠασοκική οικουμενική κυβέρνηση Ξ. Ζολώτα, 1990. Κι αν μεν στην πολιτική δικαιολόγηση της υπήρχε -για την τότε σύμπραξη- μία μικροαστική συλλογιστική (εύκολα αμφισβητήσιμη αφού δε έθετε ούτε κατά διάνοια, αίτημα κάποιων θεμελιακών αλλαγών), τελικά μαθαίνεται ότι βρέθηκαν **να αποδέχονται όχι αθώα**, την πρώτη εισβολή στην οικονομία της χώρας μας της ναυαρχίδας της παγκόσμιας διαφθοράς της Ζήμενς, του Χριστοφοράκου, της Ντόρας, του Κυριάκου, του Λιάπη, της Μέρκελ.

Ακόμα δε, δεν έχουν ξεχαστεί κι άλλα θεματάκια, όπως η σπουδή του ΚΚΕ να καλύψει τον πρ. Κ. Στεφανόπουλο στο οικογενειακό θέμα «φρουτάκια», η στάση των αριστερών βουλευτών **κατά των διώξεων** για το παράνομο Μώλλ Νερατζιώτισσας, για την παραπομπή Σκανδαλιδή- Παυλόπουλου, για την ασυλία κ.α.).

Σας δίνεται λοιπόν ύψιστη ευκαιρία, να ξεφορτωθείτε μερικά «βαρίδια» του παρελθόντος και να αποπλύνετε την εξαιρετικά χλιαρή αντίδρασή του χώρου σας, κάθε φορά που ένας γνώστης (π.χ. Κοροβέσης) ξαναθυμίζει την ρετσίνα του λαδώματος ΖΗΜΕΝΣ 1991. Η εντύπωση που τείνει να εμπεδωθεί είναι ότι -πεισμένοι πια και ΣΕΙΣ- ότι κομμουνιστική ΒΙΑΙΗ επανάσταση δεν συζητείται το 2012, αρκείστε να ψάχνετε 2-3% ακόμα, στα ποσοστά των τέτοιων εκλογών της Ρεπούμπλικας..

Σκεφτείτε τις ιστορικές σας ευθύνες και μη φανείτε διστακτικοί στο να μετουσιώσετε ΕΣΕΙΣ το όραμα των Πλατειών του 2011, ΧΩΡΙΣ ΒΙΑ ΣΕ ΠΡΑΞΗ...Μην πει ο πράγματι προοδευτικός κόσμος «Μία από ίδια κι αυτοί στα δύσκολα»...Μην φανείτε «λίγοι»...

Τα δυσάρεστα

1) Η μεταναστευτοφάγα δεξιάτατη, επίσης θρησκευόμενη, ομάδα μάλλον πετυχαίνει να επενδύσει σε βουλευτική εκπροσώπηση, την απελπισία του μέσου εργαζόμενου μπροστά στην έλλειψη μεροκάματου, λόγω αφθονίας ξένων εργατικών χεριών. Αλλά αντίθετα με το ΛΑΟΣ, ως τώρα έχει σταθεί στην αντιμνημονιακή πλευρά. Θα αντέξει όμως, αν βγει στη Βουλή, στην **ίδια** πίεση για να περπατήσει **τελικά** σαν τον Καρατζαφέρη;

2) Η νέα παραφυάδα του ΣΥΝ, η ΔΗΜΑΡ, με άρμεγμα δυσαρεστημένων Πασόκων που έψαχναν στέγη πάσει θυσία, είχε εντυπωσιακή πράγματι άνοδο στις δημοσκοπήσεις. Πράγμα κατ αρχή, περιεργο αφού η πανελλαδική της εμβέλεια δεν είχε ανιχνευτεί μέχρι τώρα. Αλλά το αίνιγμα άρχισε να παίρνει μία πορεία εξηγήσεως από 3 ενδείξεις : α) την άψογη μεταχείρισή του από τα ΜΜΕξαρ., β) την επίμονη αποφυγή του ίδιου του ηγέτη της να τοποθετηθεί στο θέμα ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, μέχρις και διακοπής προσωπικών σχέσεων με χρόνια γνωστό του Αμεσοδημοκράτη και γ) η κατάπυστη φιλοτροϊκανή δήλωση (που φέρεται να είχε υποσχεθεί στην Τρόικα από την αρχή -έτσι τα ΜΜΕ πήρανε το σήμα;) ότι θα σεβαστεί το Μνημόνιο...

4) Μόνο θαύμα, υπό τις παρούσες αρνητικές συνθήκες (: έλλειψη χρόνου, χρημάτων, προετοιμασίας και -το κυριότερο- εξασφαλισμένης σύμπνοιας μέχρι το τέλος) μπορεί να δώσει παρουσία **σταθερά Αμεσοδημοκρατικών** συνδυασμών στην νέα Βουλή. Αλλά ας σκεφτούμε προς στιγμή ότι έβγαινε Α.Δ. αντιπροσώπευση στη Βουλή. Τι θα μπορούσε ριζικό να κάνει, αφού -όπως μέχρι τώρα όλα δείχνουν- τα αριστερά κόμματα με ΚΑΜΜΙΑ περίπτωση δεν δεχόντουσαν συνεργασία που θα έδινε στους Αμεσοδημοκράτες, «πόντους» κόβοντάς τους από αυτούς. Έτσι το Α.Δ. κομμα(τάκι), πλην μιας αρνητικής γραμμής στις μηχανορραφίες της πλειοψηφίας, ουσιαστικά θα ήτανε ό «μαϊντανός στη σαλάτα», το πρόσχημα δηλ. των κυβερνητικών («έχουμε πλουραλιστική αντιπολίτευση») που είχε επισημάνει ο συνθέτης στα Προπύλαια. Η μήπως η εύθραυστη -των τελευταίων ωρών- σύμπραξη «συλλογικότητων» θα έχει εξασφαλίσει την ομόνοια στην τυχόν εκλεγόμενη ομάδα βουλευτών της;

Θα είχαν ΚΟΙΝΟ στόχο κοινό Βουλή να αλιεύουν ΠΡΩΤΙΣΤΩΣ και ΣΥΝΕΧΩΣ με νομικό ακτιβισμό τα «παραθυράκια» των νόμων της Ρεπούμπλικας για συνταγές «Καργκιότζαφέρη»;
Αν τελικά μας απογοήτευαν για κάποιο από τους χιλιάδες λόγους (για τους οποίους δεν μπόρεσαν να τα βρουν μεταξύ τους 10 μήνες τώρα) ΠΟΣΕΣ ΔΕΚΑΕΤΙΕΣ ΠΙΣΩ Η ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΑΥΤΗ, ΘΑ ΠΗΓΑΙΝΕ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΑΜ. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ;

Η ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΣΥΝΕΧΗ οργανωμένο ΑΓΩΝΑ ΜΕ ΒΑΘΟΣ ΔΕΚΑΕΤΙΩΝ (Ναι 10ετιών) δεν θα κινδύνευε με υποτονικότητα, «αφού τώρα έχουμε παρουσία στην Βουλή»;

Θέλετε μήπως να παραλληλίστε την πιθανή τους βουλευτική πορεία με τους Οικολόγους στη βουλή το 1990; Πού έκαναν 20 χρόνια να συνέλθουν (δεν ήταν ο μόνος λόγος βέβαια) από την αποτυχία διαχείρισης της κοινοβουλευτικής συμμετοχής- και τότε ήταν... ένας βουλευτής. Σκεφτείτε τώρα να είναι 7 διαφορετικές γνώμες Α.Δ. βουλευτών και οι απέξω να προσπαθούμε να βρούμε άκρη... Σκεφτείτε δε ακόμα-ακόμα, να ξεπεταγότανε ΑΡΧΗΓΟΜΑΝΗΣ, ένας από τους 7 «μητέρους» βουλευτές (και δεν έκρυψαν τέτοιες θέσεις ούτε ο γιατρός κομματάρχη -«εγώ αρχηγός»- ούτε ο τ. αξ/κός της Στερεάς)..

Η τέλος, πώς θα αποφευγότανε ένας ...«Κατσίκης», σαν της ΔΗΑΝΑ το 1991. Ε! τότε αντί.. Ο κόσμος θα έλεγε δικαίως «κι αυτοί μία από τα ίδια»... Δηλ. ότι χειρότερο

Αφού λοιπόν, εκτός από τα απαιτούμενα 2 θάματα (ομόνοια και άλμα στο 3%), δεν υπάρχουν εξασφαλίσεις ότι δεν οπισθοδρομήσει η μάχη 23 αιώνων για επιστροφή στην Α.Δ., δεν χρειάζονται άλλα επιχειρήματα. Προέκυψε, απεδείχθη, σκιαγραφήθηκε καθαρά ή 1^η **ΤΕΛΙΚΗ** απόφαση:

Εφ' όσον δεν υπάρξει προεκλογική (έστω) δέσμευση οιοδήποτε κομματικού σχηματισμού για πρόταξη της ΘΕΜΕΛΙΑΚΗΣ αλλαγής, είμαστε μπροστά σε μία αλλαγή

ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΠΛΑΙΣΙΩΝ και επομένως

Δεν μετέχουμε ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ στο παιχνίδι της 6/5

εξετάζουμε απλώς τι λέμε στον ώριμο κόσμο που θα μας ρώταγε:

Ωραία, πάμε τώρα για την 2^η **ΜΕΓΑΛΗ** απόφαση: ΠΩΣ δια της ψήφου ΑΝΤΙΔΡΟΥΜΕ **ΠΑΘΗΤΙΚΑ**; και ΠΩΣ ετοιμαζόμαστε ήρεμα, γιατί έρχεται

Η 3^η ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Δεν έχουν εδώ να λεχθούν πολλά, βασιζόμενα σε υποθέσεις μετεκλογικών εξελίξεων. Το σίγουρο είναι ότι μια νέα φάση αγώνα για Αμεσοδημοκρατικές κατακτήσεις θα πρέπει να οργανωθεί καλλίτερα για την θητεία της νέας Τροϊκανής Βουλής. Κύριο μας μέλημα ο ΝΟΜΙΚΟΣ ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΣ και ο εξευτελισμός της ελλαδικής Ρεπούμπλικας ΠΑΝΤΟΙΟΤΡΟΠΩΣ και ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ... και τρόποι υπάρχουν πολλοί και αποδοτικοί:

Εκτός από τον τεράστιο κατάλογο των επισήμων καταγγελλτικών εγγράφων κατά της λειτουργίας της Ρεπούμπλικας (για τον πρόεδρο μέχρι και βουλευτάκου), το θέμα της ΛΕΥΚΗΣ ΨΗΦΟΥ είναι τεράστιο «καρφί» στο σώμα της καθεστωτικής συλλογιστικής. Να ο τραγέλαφος:

οι άμεσα ενδιαφερόμενοι –και όχι οι ειδικοί συνταγματολόγοι όπου Γης – να γνωμοδοτούν ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΙΔΙΟΥΣ και να αποφασίζουν για το ΛΕΥΚΟ, που τόσο τους πονάει ως ΓΕΝΙΚΗ ΛΑΙΚΗ ΑΠΑΞΙΩΣΗ. Εμείς έχουμε ένα τέτοιο –ελλειπή πιθανώς- κατάλογο 100 περ. νομικών ακτιβιστικών ενεργειών ΕΛΛΗΝΩΝ και πιστεύουμε ότι, αν γίνει σωστός σχεδιασμός και κατάλληλη εκμετάλλευση των νέων ξένων παραγόντων και φίλων, που ανέδειξε διεθνώς η Τροϊκανή αυθαιρεσία, θα έχουμε συγκλονιστικά αποτελέσματα από την έξωθεν πίεση.

Μην περνάει απαρατήρητο ότι ο μέσος δυτικός (συμπολίτης μας κατά κάποιο τρόπο) μπορεί νάχει συμβιβαστεί κάπως την ρεμούλα π.χ. της βασίλισσας, του προέδρου της Δημ., κάποιων υψηλών κυβερνητικών, να εκπλήσσει λίγο από εκμαυλισμό τύπου Ζήμενς, αλλά μέχρι εκεί...

Δεν διανοείται π.χ. τον εξευτελισμό και απειλή κρατικού οργάνου,(π.χ. τροχονόμου από Έλληνα βουλευτή η Περιφερειάρχη, γιατί έδωσε κλήση σε υπάλληλό του ή στον ίδιο για αναμφισβήτητο παράπτωμα) ή δεν φαντάζεται ποτέ «λάδωμα» γιατρού και εφοριακού..

Και η γνώμη του πολίτη μετράει για κάθε «Μέρκελ και Σαρκοζύ» της Ευρώπης

το ΜΕΓΑΛΟ ΤΡΥΚ της καθεστωτικής συλλογιστικής: «το μη χείρον βέλτιστον...»

Παράδειγμα: Ένας εγκληματίας, μέγιστος λαθρέμπορος ναρκωτικών, σε μια βαλκανική Ρεπούμπλικα έχει καταδικαστεί 2 φορές από 20 χρόνια ειρική από 2 ευρωπαϊκά δικαστήρια (γεγονός αληθινό, υπ' όψη δε, ότι ο πρόεδ. της Ρεπούμπλικας αυτής του έδωσε χάρη για όλα, ακόμα και το πρόστιμο, κοντά 200000€). Πάμε τώρα σε υποθετικό γεγονός: Παρόμοιος εγκληματίας έχει

για τα ίδια αδικήματα έχει δικαστεί 2 φορές από 19,5 χρόνια. Κατά την λογική «το μη χείρον...» ο δεύτερος είναι ..καλλίτερος από τον πρώτο.

Αυτή η λογική «του ...καλλίτερου» (που στο αφελές μυαλό λειτουργεί – μεταφράζεται = **καλός** με την έννοια του πράγματι ικανού, άρα **ψηφιστέος**»), είναι η λογική με την οποία ζητείται η επιλογή «αντιπροσώπου του ...λαού» από το καθεστώς Ρεπούμπλικα. ...Που σκόπιμα δεν έχει βάλει ΚΑΝΕΝΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟ, ούτε κάποια ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΖΗΤΟΥΜΕΝΑ για την ανάδειξή τους ως υποψηφίων. Αρκεί δε κανείς να διαβάσει το παρελθόν και τις διασυνδέσεις ορισμένων για να αντιληφθεί κάτω υπό ποιες συνθήκες κατά ΣΥΝΤΡΙΠΤΙΚΗ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ, απορρίπτονται από την Βουλή της Ρεπούμπλικας τα αιτήματα άρσεως ασυλίας των διωκτικών αρχών.

Στην ολοκληρωμένη συλλογιστική μας, υπάρχει συνέπεια και σκεπτικό σε βάθος χρόνου. Αυτά εναρμονίζονται με την οριστική μας τοποθέτηση για τις εκλογές, δηλ.

ΟΡΙΣΤΙΚΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Κάθε ενεργητική συμμετοχή- Ψήφος (πλην λευκής) δίνει ανάσα στην αγωνιούσα Ρεπούμπλικα στην προσπάθειά της να πείσει ΜΕΣΑ κι ΕΞΩ, ότι η νέα κυβέρνηση από τις εκλογές 6/5 έχει ΚΑΙ νομιμοποίηση να συνεχίσει την μειοδοτική πορεία της προηγούμενης. Τότε, τι κάνουμε;

- ΑΚΥΡΗ ψήφος; Σίγουρα ΟΧΙ.

Η σκόπιμα άκυρη ψήφος είναι το πρόβλημα που ευκολότερα απ' όλα θα ξεπεράσει η Ρεπούμπλικα, ισχυριζόμενη ότι πάμε να εκμεταλλευτούμε και τις ακούσια άκυρες ψήφους, που προορίζονταν στο μυαλό του ψηφοφόρου για θετική συμμετοχή.

- ΛΕΥΚΗ ψήφος; Μάλλον ΟΧΙ

Αμέσως είναι ορατός ο πρώτος κίνδυνος, να μας επισυναφθεί κατηγορία, παρόμοια με την παραπάνω. Και τούτο επειδή ή κατεβαίνει στις εκλογές εδώ και χρόνια ψηφοδέλτιο με **τυπωμένα μεγάλα γράμματα ΛΕΥΚΟ**, όχι το άδειο λευκό ψηφοδέλτιο, που (υποχρεούνται να) έχουν τα εκλογικά τμήματα.

Η ψήφος **ΛΕΥΚΟ**, ως επίσημο **δηλωμένο κόμμα**, θα μετρηθεί ως ΘΕΤΙΚΗ ψήφος στο κόμμα αυτό (άρα λειτουργεί υπέρ του απώτερου σκοπού της Ρεπούμπλικας, της μεγαλύτερης δυνατής συμμετοχής), ενώ τα λευκά θα μετρηθούν σ' άλλη κατηγορία. Αν δεν υπήρχε δηλ. το κόμμα ΛΕΥΚΟ, θ' άξιζε ασυζητητί να μελετηθεί η περίπτωση να οργανωθεί καμπάνια για λευκή ψήφο.

- ΑΠΟΧΗ; Μάλλον ΝΑΙ

Η συντηριακή Ρεπούμπλικα συνηθίζει κάθε φορά προ των εκλογών, χρόνια τώρα, να μας πιπιλάει ΑΤΙΜΩΡΗΤΙ το μυαλό με διάφορα παραμύθια. Πρώτα μας απειλούσαν ΠΑΡΑΝΟΜΑ ότι αν δεν είχαμε σφραγίδα ψήφου στο περίφημο εκλογικό βιβλιάριο, ΧΩΡΙΣ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑ (ψεύτικο χαρτί γιατρού «περί ασθένειας» τη μέρα αυτή θα παθαίναμε πολλά κακά, μεταξύ των οποίων και άρνηση Διαβατηρίου. Πράγματι το ζητούσε η Υπ. Διαβατηρίων, έτοιμη πάντως να δεχτεί τέτοιο χαρτί γιατρού και να υποκύψει αμέσως γνωρίζοντας το έωλο της ψευτοαπειλής, μπροστά σ' ένα νομικό ή απλό γνώστη, όταν έβλεπε ότι θα τραβούσε το σχοινί νομικά.

Παρόμοια δηλ. με τις διαδόσεις τους και για τη Λευκή ψήφο (π.χ. τάχα στο 1^ο κόμμα, άκαρπη, κλπ)

ΚΑΛΗ...ΑΠΟΤΥΧΙΑ

Είλικρινά το ευχόμαστε στους υποψηφίους της 6/5, αυτούς που είχαν βρεθεί κοντά (και μερικοί παραμένουν κατά βάθος) στις αρχές της Άμεσης Δημοκρατίας. (Ειδική μνεία οφείλεται στον μεγαλύτερο διώκτη της διαφθοράς, το φόβητρο των κεφαλαιοκρατών και **των υπαλλήλων βουλευτών τους**. Εκφράζουμε την απέραντη εκτίμησή μας και είμαστε πάντα στις διαταγές του, αλλά λυπόμαστε που αυτός ο ογκόλιθος της ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑΣ, θέλησε να μετρήσει σε ρεπουμπλικάνικα ψηφάκια (ψίχουλα) το μέγεθος της μέχρι τώρα προσφοράς του)

Σαντιάγο, Χιλής 25/4/2012

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΣΤΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ – ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ

Γραφεία: Σατωβριάνδου 15, 5^{ος} ορ., Ομόνοια. Τηλ.: **210-5200538**, TOT (ΦΑΞ):

210-5235626, Ταχ. Διευθ. Τ.Θ. (P.O.box) 3210, 10210 ΑΘΗΝΑ

Ηλεκτρονικές Διευθύνσεις: ellinikiestia@yahoo.gr, estia5E@gmail.com